

Kr., altsaa en Merudgift af 107,000 Kr. eller over en Tredjedel. Det er aabenbart en dyr Historie at skaffe sig ny Ministerier. Svad Kultusministeriet angaar, forlanges der omtrent 400,000 Kr. mere end i Fjor, og som det allerede i Dag er fremhævet, hidrører dette for en stor Del fra Understuddet paa det kongelige Teater. Vi gøre Finansloven op, have i alt Fald i en Række af Aar gjort den saaledes op, at Teatret staar med Balance, men det bevirker jo ikke, at Teatrets Budget i Virkeligheden balancerer, og der er paa den kommende Finanslov beregnet et Understud af Teatret paa ikke mindre end 192,000 Kr. Finansministeriet forlanger henimod 300,000 Kr. mere. Dette er dels en Følge af de i Fjor vedtagne Toldlove, dels ogsaa for en mindre Del ny Forhøjelser, men for den største Del er det Udgifter til Bygninger, idet der alene til Frilageret i Aarhus som andet Bidrag forlanges 200,000 Kr. Saa staar der tilbage blandt de ordinære Budgetter de to militære Ministerier. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Udgifterne til Krigsministeriet, det er allerede tilstrækkelig fremhævet, at der her forlanges henimod 400,000 Kr. mere, hvoraf imidlertid omtrent Halvdelen siges at ville medgaa til Kantonnementsøvelser, som ere foreskrevne i Hærloven. Om den anden Halvdel kan der maaske strides, det er jeg lige saa lidt som det ærede Medlem fra Røge (Alberti) i Stand til at danne mig nogen bestemt Mening om i Henhold til de os meddelte Oplysninger. Marineministeriet forlanger ca. 300,000 Kr. mere, hvoraf 125,000 til Fyrvesenet og 100,000 til et nyt Bagerstib. Naar vi saa komme til § 26 som den tidligere hed, altsaa den nuværende § 27, forlanges der i alt 60,000 Kr. mere; det viser sig imidlertid, at til de civile Ministerier forlanges der henimod 400,000 Kr. mindre, til de militære Ministerier derimod omtrent halvtjente Hundrede Tusinde Kr. mere. Her er der maaske et Punkt, som kan taale Medsættelse. Endelig er der paa den gamle § 27, nu § 28, en Tilvækst af 300,000 Kr., hvilket hidrører fra et forøget Forlangende til Statsbanernes Driftsmateriel, hvortil der i Fjor blev givet 800,000 Kr., medens der nu for det kommende Aar forlanges 1,100,000 Kr. Jeg formaar ikke at se, at alle disse Poster som Helhed give synderligt Haab om at spare noget meget betydeligt. Jeg tror, at det vil vise sig, at af disse $2\frac{3}{4}$ Millioner vil det være vanskeligt at røre omtrent et Par Millioner. Der staar en $\frac{3}{4}$ Million tilbage,

som maaske kan reduceres. Men paa den anden Side maa det erindres, at der fra nu af til 3dje Behandling vil komme ny Forslag, som løbe op til Hundrede Tusinder af Kroner, og derfor tør jeg ikke paa nogen Maade antage, at man til lyvende og sidst, selv bortset fra Tillægsbevillingsloven, som indfinder sig næste Aar, vil komme igennem Finansaaret 1895—96 med mindre Udgifter, end her er foreslaet.

Saa er Spørgsmaalet, om man da gennem Indtægterne kan paaregne noget væsentligt større og mere, end der er regnet. Det er fuldkommen rigtig, at Indtægterne i Statsregnskabet gennemgaaende vise et bedre Resultat, end Finansloven forudsætter; der er gennemgaaende en større Indtægt, end Overslaget angiver. Naar jeg tager de sidste 10 Aar, viser det sig, at Indtægterne gennemgaaende have været 1,700,000 Kr. større end bevilget, men dette er paa ingen Maade noget, der gentager sig med Regelmæssighed. Der har i disse 10 Aar været et Par Aar, som have givet omtrent 1 Mill. Kr. mindre end kalkuleret; til Gengæld er der andre, der have givet op til 3 Millioner mere end kalkuleret. Denne Uoverensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab kommer naturligvis derfra, at Indtægterne anslaaes i Henhold til et Gennemsnit af foregaaende Aar, medens navnlig de indirekte Afgifter ere i nogenlunde stadig Stigen. Jeg tror, at denne Beregning er forsigtig, og at der under normale Forhold ikke er nogen Grund for os til at forlade den. Det er klart nok, at hvis Finansenne vare i stærkt Bekneb, og det for Finansministeren gjaldt paa enhver Maade at søge at skaffe Balance paa Finansloven, selv kun tilskyndende, vilde han rimeligvis gribe til at strue Indtægtssiden op og kalkulere de forventede Indkomster større end ellers. Men saa længe vi ikke ere drevne til denne Nødvendighed, tror jeg, det er klogest at blive ved den hidtidige Fremgangsmaade, og ikke lade os forlede til at disponere over væsentlig større Indtægter end dem, der paa denne Maade udregnes. Heller ikke maa det glemmes, at der er en betydelig Udgiftspost, som slet ikke hidtil har figureret paa Finansloven, men som skulder sig i Kassebeholdningen, det er Udgiften til vore Kolonier. De vestindiske Ders Kolonialkasse har efter det sidste Statsregnskab haft et Understud paa 485,000 Kr., som er blevet dækket i Mellemlægning med Kassebeholdningen. Paa den grønlandske Handel er der tabt 142,000 Kr. Det bliver tilsammen 627,000 Kr. Hertil kommer i øvrigt ogsaa